«Πού βρίσκονται οι ψυχές των αμαρτωλών που πέθαναν αμετανόητοι και ασυγχώρητοι;» (Όσιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 24 Μαρτίου, 2016

Αμέσως μετά το σωματικό θάνατο του ανθρώπου, είτε ενάρετου είτε αμαρτωλού, η ψυχή του υφίσταται τη λεγόμενη **μερική-ατομική κρίση**. Κρίνεται, δηλαδή, σε μια πρώτη φάση από το Θεό και στη συνέχεια τοποθετείται σ' έναν υπεραισθητό χώρο, όπου, περιμένοντας την τελική και καθολική Κρίση, **προγεύεται** είτε την ευφροσύνη του παραδείσου, αν ήταν δίκαιη, είτε το βασανισμό της κολάσεως, αν ήταν αμαρτωλή και δεν μετανόησε ως την ώρα της εξόδου της από το σώμα. Περιορισμένες, λοιπόν, σ' αυτόν το χώρο, τον καθορισμένο από τον Κύριο και γνωστό μόνο σ' Αυτόν, οι ψυχές των αμετανόητων αμαρτωλών περιμένουν με τρόμο, φρίκη και οδύνη τη στιγμή της οριστικής τους καταδίκης.

Η στάση μας απέναντι στη ζωή και το θάνατο

Η επιθυμία σας να ζήσετε είναι φυσική και δεν έχει τίποτε το εφάμαρτο. Ωστόσο η χριστιανική στάση απέναντι στη ζωή και το θάνατο είναι: «*Το θέλημα του Κυρίου γινέσθω*» (Πράξ. 21:14). Γιατί, όπως λέει ο απόστολος Παύλος, κανένας μας δεν ζει για τον εαυτό του και κανένας μας δεν πεθαίνει για τον εαυτό του.**Όταν ζούμε, ζούμε για τον Κύριο. Και όταν πεθαίνουμε, πεθαίνουμε για τον Κύριο** . Είτε, λοιπόν, ζούμε είτε πεθαίνουμε, σ' Εκείνον ανήκουμε (Ρωμ. 14:7-8). Αυτή τη διάθεση πρέπει να καλλιεργήσουμε μέσα μας, διώχνοντας κάθε φόβο και κάθε ανησυχία.

«*Πώς να παρουσιαστώ στον Κύριο, όταν πεθάνω;*», αναρωτιέστε. Να παρουσιαστείτε έχοντας καθαριστεί από τις αμαρτίες σας με τη **μετάνοια** και την **εξομολόγηση**, έχοντας λάβει το εφόδιο της αιώνιας ζωής, τα άχραντα Μυστήρια του Χριστού, έχοντας στο νου σας αγαθούς λογισμούς και στην καρδιά σας άγια αισθήματα -πίστη, ελπίδα, ταπείνωση, φόβο Θεού... Τα αισθήματα αυτά αντικαθιστούν όλα τα καλά έργα, που η αρρώστια δεν σας επιτρέπει να κάνετε.

(Οσίου Θεοφάνους του Εγκλείστου, «Χειραγωγία στην πνευματική ζωή», Ι. Μ. Παρακλήτου)

(Πηγή ηλ. κειμένου: talantoblog.blogspot.gr)